

ŠKOLÁČEK

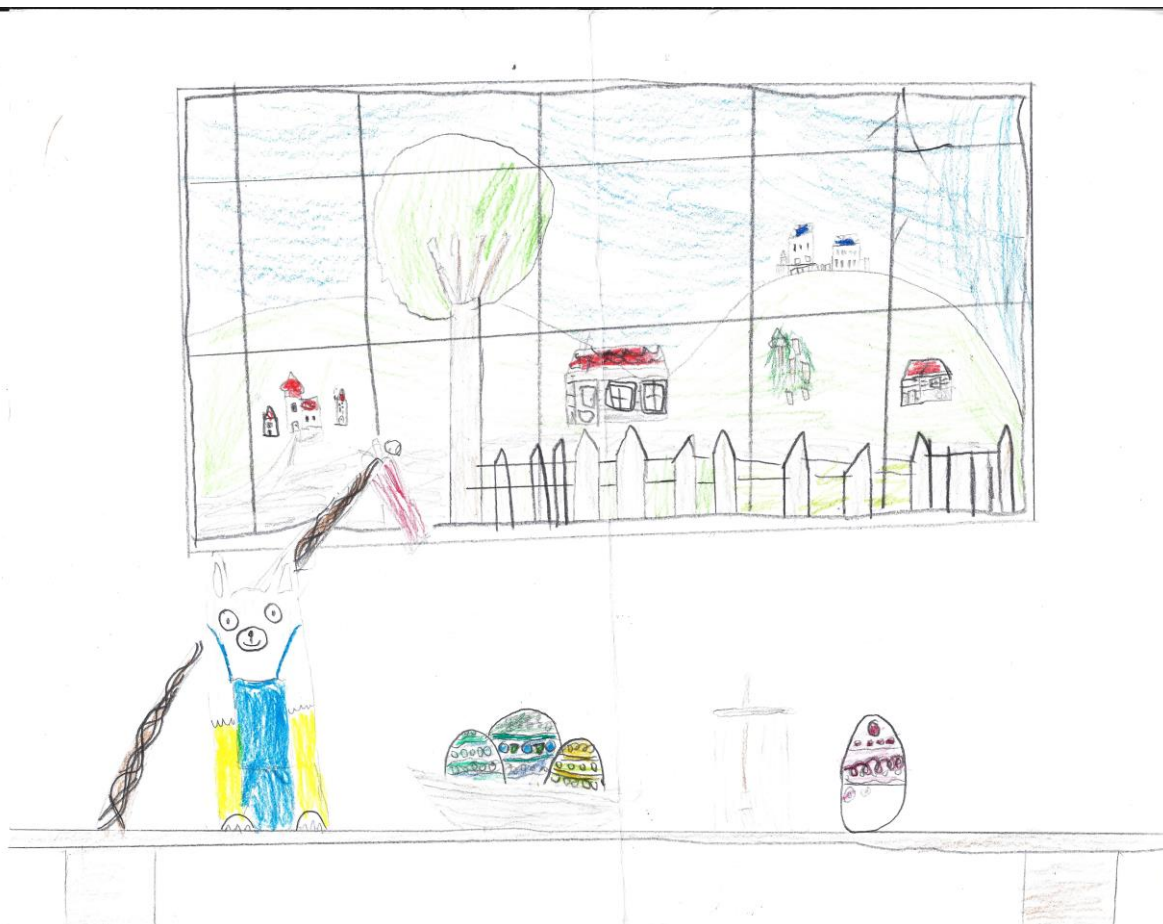
4/2018

duben

Milí spolužáci a učitelé,
doufáme, že jste prožili krásné Velikonoce, a že se těšíte na náš časopis.
My se zase těšíme na vaše příběhy, obrázky a další příspěvky. V tomto
čísle se mimo jiné dozvíte o nových redaktorech, kteří se již začali
zapojovat do výroby časopisu.
Přejeme příjemné počtení

vaše redakční rada

ANKETA: Co se Vám nejvíce líbilo na besedě s paní Helenou Hádlerovou - majitelkou vodícího psa?

DÍVKY: 1. tř. Samantha: Nejvíce se mi líbily hodinky.

2. tř. Justýna: Líbil se mi pejsek.

3. tř. Eliška: Líbilo se mi, jak paní ztratila kapesník, a pes jí ho našel.

4. tř. Julie: Líbilo se mi, jak pes pomohl najít dveře.

5. tř. Ema: Všechno. Obdivuji, jak paní vše zvládá.

CHLAPCI: 1. tř. Štěpán: Líbil se mi pejsek.

2. tř. Mírek: Všechno.

3. tř. Jakub: Jak paní předváděla věci se psem.

4. tř. Ondra: Líbilo se mi, jak paní ukazovala různé pomůcky.

5. tř. Matěj: Všechno.

CO BYLO ...

- vodící pes
- pohádka Krysáci a ztracený Ludvík (kino Blansko)
  - Ráječkovský Rudolf
- Kocourek Modroočko - divadlo Špilberg (pouze 1. - 3. ročník)
  - Noc s Andersenem - Rychlé šípy
- úklid Moravského krasu (Den Země)

CO NÁS ČEKÁ v nejbližší době ...

- výlet do Prahy (4. + 5. třída)
- třídní schůzky

ROZHOVOR s ...

V každém čísle bychom vám rády přiblížily nějakého pracovníka naší školy, který se o nás stará, a každý den ho potkáváme. V tomto čísle vám představíme paní kuchařku **Miluši Pokornou**.

1. *Mohla byste se nám krátce představit?*

Jmenuji se Miluše Pokorná, s manželem bydlím 34 let v Ráječku, máme 4 dospělé děti a 3 vnoučata.

2. *Jak dlouho pracujete v naší škole?*

Od roku 1991.

3. *Pracujete celou dobu jako kuchařka?*

Nejdříve jsem pracovala jako školnice, a to ještě na Staré škole, a po mateřské dovolené jsem nastoupila do mateřské školy jako školnice. Poslední čtyři roky pracuji jako kuchařka.

4. *Ve kterém roce vznikl kroužek náboženství?*

V roce 1991.

5. *Je nějaká podmínka pro ty, co se chtějí do náboženství přihlásit?*

Do náboženství se může přihlásit každý, kdo se chce dozvědět něco o Bohu, křesťanství, a poznat nové kamarády.

6. *Jaké bylo vaše křtící jméno?*

Ludmila. Biřmovací Zdislava.

7. *Jaké bylo vaše vysněné povolání?*

Číšník nebo kuchař, ale nakonec jsem se vyučila jako dámská krejčová, což mě taky bavilo.

8. *Jaké jídlo vaříte nejraději?*

Svíčkovou a Hanácké koláče.

9. *Které jídlo podle vás mají děti nejraději a které nejméně rády?*

Nejraději mají Hanácké koláče a nejméně zeleninu a jáhly.

10. *Myslíte, že se v současné době změnila stravovací návyky oproti dřívějším generacím?*

Dříve se nejedlo tolik masa a jedlo se střídměji.

11. *Vaříte doma stejná jídla jako ve škole?*

Doma vaříme hodně podobně. Mám hodně rádi zeleninu, těstoviny, bulgur, kuskus, ryby a kuře.

VTIP

„Proč jsi tak nervózní?“ ptala se kamarádka Marušky.
„Ale, ztratila jsem brýle a nemůžu je začít hledat dřív, než je najdu!“

HÁDANKY

Je to černé, chodí to, a když to spadne, nenamočí se to.

Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou nevidí.

(Odpověď naleznete na konci stránky)

1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							

- 1. opak slova bílá*
- 2. první písmeno slova aha*
- 3. neutrální slovo od slova ručička*
- 4. orgán zraku*
- 5. ... a babička*
- 6. česká měna*
- 7. sněžný muž*

1. stín, 2. oči

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

Všem oznamujeme, že jsme do redakce našeho časopisu vybrali šest dětí. Jsou to: Adéla Mašková, Sofie Skoupá, Kryštof Rozsypal, Helena Růžičková, Michaela Baierová a Taťána Vyskočilová. Ti všichni nám už nyní se spoustou věcí pomáhali a příští rok budou sami tvořit celý časopis.

JARNÍ OKÉNKO

V březnu a dubnu najdeme u cesty krásně kvetoucí **violky vonné** nebo **violky lesní**. Lidově se jim říká fialky. V České republice se nachází 25 - 30 různých druhů violek. Tato květina u nás asi není původní, byla přivezena patrně z jižní Evropy, ale už od středověku se u nás vyskytuje jako okrasná rostlina. Věděli jste, že semena violky rozšiřují mravenci, kteří si semena přinesou do mraveniště, sní jejich dužinatou část a zbytek vyhodí ven?

Violka patří mezi léčivky. Používali ji už lékaři v Římské říši, a to k léčbě bolestí hlavy, kdy doporučovali ke kvítkům přivonět.

V současné době se s ní léčí především:

- kašel
- astma
- zahlenění
- chrapot
- čistí krev (detoxikace)
- kožní choroby a nemoci
- dna
- revma, revmatoidní artritida, revmatismus
- záněty svalů
- dráždivý kašel, "dávivý kašel"

Používá se hlavně čaj, kdy hrst květů a lístků zalijeme 60°C horkou vodou a zakryté necháme 5 minut vyluhovat. Nebo můžeme nakrájet čerstvé lístky na chleba s máslem - mají totiž velké množství vápníku, železa a vitamínu A a C. Violka nemá žádné vedlejší účinky, ale při předávkování může vyvolat zvracení. Také musíme pamatovat na to, že žádné bylinky se nesbírají u cest, kde jezdí auta, a tam, kde chodí pejsci na vycházku.

Povídka na pokračování .....

OBYVATELÉ SOPEK

Klára Mojžíšková

„Asi je to jejich dům a my jsme se jim sem vloupali.“ Byli zde. Jeden souseď po druhém se postupně spouštěl do jeskyně. Všichni udiveně zírali na to, kde se tu vzali Rovy a Mia. Obě děti byly překvapením bez sebe. Nedokázaly ze sebe dostat ani slovíčko, až nakonec Mia začala koktat něco o tom, že šly na výlet a tady se schovaly před deštěm. Ženy, které scházely dolů, začaly volat nahoru do díry: „Lio, Lio, neboj se, obě děti jsou tady živé a zdravé...!“ Po několika dalších souseďech se dolů konečně spustila maminka se Sárrou v náručí. Objímala je a plakala. „Maminko, já tomu nerozumím..., co tady všichni děláte?“ zeptala se Mia.

„Kdysi začala sopka chrlit lávu. Je to už spoustu let, kdy proud lávy byl tak silný, že spálil celé široké okolí a obyvatelé naší vesničky si zachránili své životy tím, že vylezli na vrchol této již vyhaslé sopky. Aby se nemuseli dusit kouřem, spustili se do kráteru a tam několik metrů od vrchu našli tuto jeskyni, kterou upravili a nechali zde nejnútnejší vybavení pro případ nouze. Od té doby sem jednou za rok muži přinesou nějaké zásoby a náhradní oblečení. Když sopka začne chrlit oheň, nestihneme se rychle sbalit a navíc - hromada věcí na zádech by nás zdržovala v běhu.“

„A kde je tatínek?“ zeptal se Rovy. „Chodí po lese a hledá vás!“ odpověděla maminka se slzami v očích. Rovy hned vyskočil, že půjde tatínka najít, ale chlapi, kteří už byli dole a pomáhali ostatním, Rovyho zastavili s tím, že půjdou oni. Maminka k sobě choulila tři uplakané děti a dva muži zmizeli nahoře v díře.

Mezitím tatínek chodil po lese, volal na děti a hledal je. Láva se valila někde v dálce za ním. Tatínek však nedbal ničeho kromě záchrany svých dětí. Už skoro ochraptěl, ale stále se nevzdával a volal je: „Jak jsem to mohl dopustit, já hlupák! Vždyť mi bylo už od rána skoro jasné, že sopka začne chrlit! Proč já ty ubohé děti pouštěl ven!“ zlobil se tatínek sám na sebe.

Pak ale pochopil, že nadávání mu nebude nic platné a začal usilovně přemýšlet. Právě stál uprostřed pralesa a cesta, kterou šel, se nyní dělila na tři užší stezky. „Ráno šly děti na východ, ale asi po dvou kilometrech je tam bažina a Rovy s Miou tedy museli pokračovat na sever. Přes hustý prales vedou jen tři cesty. Jedna vede na Holý kopec a je to asi třicet kilometrů. To by neušli. A hlavně - Rovy ví, jak je to daleko, protože jsme tam spolu už několikrát byli, takže by tam nešel. Děti měly být do setmění zpět a takovou pouť by nestihly, ani kdyby stále utíkaly. Další cesta směřuje na Krkavčí skálu. Tam jsem jim ale výslovně zakázal jít. A třetí cesta? Tam děti ještě nebyly. Jistě je zajímá, kam vede. Takže konec mudrování. Jdu třetí stezkou.“

Po desetiminutovém pochodu uviděl tatínek na zemi ležet červenou stužku, kterou měla Mia sepnuté vlasy. „Šli tudy. Na západ! Láva se valí z jihu. To znamená..., že ještě možná nejsou po smrti a já je zachráním. Pomalu už mu začaly docházet síly, postup do kopce ho unavoval... Kouře přibývalo. Častěji musel odpočívat a hlasitě kašlat. Vtom uslyšel hlasy... „Lastone, jsi to ty? Kde jsi? Ozvi se!“ V těchto hlasech poznal dva své přátele z vesnice. Odpověděl jim a oni ho po chvíli našli. „Co děti? Kde jsou? Zachránili jste je?“ ptal se tatínek. „Jsou v jeskyni“...

Pokračování příště...